

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Marian Kocon

w sprawie ze skargi G. L.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 lutego 2004 r., II Ca (...),

w sprawie z powództwa G. L.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w P.

i M. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 maja 2010 r.,

zażalenia skarżącej G. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 25 września 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odrzuca zażalenie,**
- 2. nie obciąża skarżącej G. L. kosztami postępowania zażaleniowego poniesionymi przez Skarb Państwa.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 września 2009 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił - jako nieopartą na ustawowej podstawie - skargę powódki G. L. o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 3 lutego 2004 r., oddalającym apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 grudnia 2002 r., którym Sąd Rejonowy oddalił skierowane przeciwko M. B. i Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w P. powództwo o zasądzenie kwoty 25 000 zł (art. 410 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka podniosła zarzut naruszenia art. 403 § 2 k.p.c. przez nieuwzględnienie nowego dowodu w postaci wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 marca 2009 r. Twierdziła, że wyrokiem tym oddalona została kasacja Wojewódzkiego Kuratora Oświaty w P. i Dyrektora Szkoły Podstawowej w P., w związku z czym Wojewódzki Kurator Oświaty został zobowiązany do rozpatrzenia wniosku żalącej o udostępnienie informacji publicznej polegającej na realizacji obowiązku w przedmiocie wglądu do dokumentów kontroli przeprowadzonej na zlecenie MEN w maju 1998 r. w Szkole Podstawowej w P.. Zdaniem żalącej, brak dostępu do wspomnianych dokumentów przyczynił się do oddalenia powództwa w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem z dnia 3 lutego 2004 r., dlatego należy przyjąć, że doszło do wykrycia nowego środka dowodowego w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c., z którego strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga kwestia dopuszczalności zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Okręgowy, podejmując w niniejszej sprawie postanowienie o odrzuceniu skargi, orzekł jako sąd drugiej instancji, właściwy do wznowienia postępowania na podstawie art. 405 k.p.c. Postanowienie to należy zatem do kategorii postanowień sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie. Nie zostało ono jednak objęte treścią art. 394¹ § 1 k.p.c. i dlatego o dopuszczalności zażalenia przesądza regulacja zawarta w § 2 tego artykułu. Oznacza to, że zażalenie na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania dopuszczalne jest w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna. O dopuszczalności skargi kasacyjnej w postępowaniu ze skargi o wznowienie postępowania decyduje natomiast przedmiot sprawy w postępowaniu zakończonym prawomocnym orzeczeniem, którego dotyczy skarga o wznowienie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2002 r., II CZ 111/02, nie publ., z dnia 14 listopada 2006 r., II CZ 85/06, nie publ., z dnia 20 czerwca 2008 r., IV CZ 36/08, nie publ., z dnia 4 lipca 2008 r., I CZ 139/07, OSNC-ZD 2009, nr A, poz. 18 i z dnia 17 lipca 2008 r., II CZ 53/08, niepubl.).

W sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 lutego 2004 r. – ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą od dolnego progu określonego w art. 398² § 1 k.p.c. – nie przysługiwałaby skarga kasacyjna, gdyby sprawę tę rozpoznano ponownie. Trzeba zatem przyjąć, że w sprawie tej nie przysługuje również zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania.

Z przytoczonych wyżej powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 w związku z art. 370, art. 397 § 2, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. odrzucił zażalenie jako niedopuszczalne, a na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. nie obciążył żalącej kosztami postępowania zażaleniowego poniesionymi przez Skarb Państwa.